

Релігійна громада сповідуючих Віру в Найвищу Цінність Людини

Висновок Хранителя Віри

Шеляженко Юрій Вадимович

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82, м. Київ, 01042

тел. моб. (097) 317-93-26, тел./факс 529-04-35

www.ludstvo.org.ua

www.temple.org.ua

shelya.work@gmail.com

02 липня 2011 року

Процес № 3/2011

Про розподіл добра та зла стосовно: злої закуліси

21 червня 2011 року Хранителю Віри надійшов лист із додатками на 97 сторінках – розмноженими за допомогою ксерокопіювання матеріалами, а саме, рукопис «Україна в глобальному світі (пути исторического развития, проблемы, перспективы)», ксерокопії з преси, книг та інтернету. Основним змістом цих матеріалів є суб'єктивні звинувачення на адресу «єврейства», «іудеїв», «сіоністів», «уніатів», Сполучених Штатів Америки, державної влади України, «таємного світового уряду», «світової закуліси» (що іменуються далі злою закулісою) у недобрих намірах «знищити слов'ян» та ін., у економічних та соціальних негараздах.

Відповідно до статті 5 Кодексу розподілу добра та зла будь-які феномени можуть вивчатися на предмет розподілу добра і зла. Такими феноменами є, зокрема, факти та оціночні судження. Таким чином, оціночні судження стосовно злої закуліси у додатках до листа Побєдоносцева В. М. можуть вивчатися на предмет розподілу добра і зла.

Рішенням Хранителя Віри від 22 червня 2011 року почато процес розподілу добра та зла стосовно злої закуліси; визначено часові рамки процесу - до 10.08.2011 р.; визначено коло осіб, яких стосується цей процес: Побєдоносцев В. М.; запропоновано зазначеним особам надати свої доводи по суті процесу протягом двох тижнів після отримання копії цього рішення із пам'яткою учасникам процесу; а також вирішено у разі визнання злом оціночних суджень щодо злої закуліси у матеріалах листа Побєдоносцева В. М. знищити ці матеріали або повернути Побєдоносцеву В. М. за його заявою.

Копія рішення Хранителя Віри про початок процесу розподілу добра та зла стосовно злої закуліси, направлена на адресу, вказану заявником (Побєдоносцеву В. М., вул. Суворова, 11, кв. 230, м. Київ, 01010), повернулася із поміткою поштового відділення «за зазначеною адресою не проживає».

Оскільки заявник приховує свою контактну інформацію, його подальша участь у процесі є неможливою.

Статтею 1 Кодексу розподілу добра та зла визначено базовий моральний критерій релігійної віри в найвищу цінність людини: все, що утверджує найвищу цінність людини – добро; все, що принижує найвищу цінність людини – зло. Те, що не може бути визначено як добро чи зло, відповідно до цього Кодексу є нерозподільним.

Відповідно до статті 9 Кодексу розподілу добра та зла, оцінивши доводи учасників процесу та фактичні обставини справи, керуючись базовим моральним критерієм, з прямого безпосереднього Божого благословення Хранитель Віри

ВСТАНОВИВ:

Особа, яка підписалася у листі як «Член Правління ГО «Київська Русь» Побєдоносцев В. М.», ставить питання про поширення доданих до листа матеріалів, пропонує «ввійти на сайт Андрей Ваджра й ознайомитись із розміщеними там матеріалами», «лікувати» «хворе українське суспільство». У листі також міститься обіцянка «більш тісного контакту» у разі поширення зазначених матеріалів.

Оцінюючи позицію, що зафіксована у листі заявника та доданих матеріалах, Хранитель Віри виходив із того, що уособлення зла є злом (реч. 23 Символу Віри, п. 1.6 Священної Декларації, реч. 10, 20 Божественного Одкровення; див. також журнал «Мораль» № 1 (4), том 1, стор. 9), стадність є злом (реч. 24 Символу Віри), зневага та ворожість є злом (реч. 31 Символу Віри), боязнь перед невідомим є злом (п. 4.8 Священної Декларації), брехня є злом (реч. 30 Символу Віри, п. 4.3 Священної Декларації).

У листі заявник вказав своє прізвище, ініціали та адресу (Побєдоносцев В. М., вул. Суворова, 11, кв. 230, м. Київ, 01010). Жодних інших контактних даних не наведено, відсутній власноручний підпис або автограф заявника на листі та доданих матеріалах. Оператором поштового зв'язку підтверджено, що заявник за вказаною адресою не проживає. Окрім того, відрізняються ініціали заявника на листі та у зворотній адресі на конверті. У Єдиному реєстрі громадських формувань ВГО «Київська Русь» не значиться. З викладеного вбачається, що заявник збрехав стосовно свого прізвища, ініціалів, адреси та посади.

У доданих до листа матеріалах виявлено ксерокопію допису під назвою «структура влади тайного мирового правительства християнского мира», відповідно до якої, «масонские организации» керують Організацією Об'єднаних Націй. Це твердження суперечить Статуту ООН. Там же до схеми «сфери впливання тайного мирового правительства» включено релігійні організації, між тим на Релігійну громаду сповідуючих Віру в Найвищу Цінність Людини не має впливу жодна інституція, яку можна охарактеризувати як «таємний світовий уряд». Там же до схеми «современная организационная структура мировой закулисы – тайного мирового правительства» включено «Совет по международным отношениям» («мозковий» та видавничий центр у Вашингтоні, що спеціалізується на питаннях міжнародної політики), «Бильдербергский клуб» (щорічна неофіційна конференція), «Трехсторонняя комиссия» (організація, створена приватними громадянами для укріплення співпраці між промислово розвинутими регіонами світу). Між тим зазначені організації не мають жодних владних повноважень у жодній країні світу, тому не можуть розглядатись як уряд. Там же зазначені організації охарактеризовано як «світова закуліса» при тому, що вони не приховують свого існування та цілей діяльності. З викладеного вбачається, що увесь зміст допису під назвою «структура влади тайного мирового правительства християнского мира» є брехнею.

У доданих до листа матеріалах наведено уривок з книги О. Бузини «Тайная история Украины-Руси», у якому стверджується, що «Киевскую Русь развалили именно галичане – те самые прославленные Роман и Данило Галицкие».

Між тим загальновідомо, що від середини XII століття Київська Русь розпалася на 15 окремих князівств – земель або уділів. Князь Роман Мстиславович лише в кінці XII століття – на початку XIII століття (1170-1205 рр.) оволодів Галичем і приєднав Галицьку землю до Волинської, чим започаткував утворення єдиного Галицько-Волинського князівства. Князь Данило Галицький правив у XIII столітті. Тому зазначені політичні діячі доби феодальної роздрібненості та монголо-татарської навали не могли розвалити Київську Русь, оскільки процес розвалу цієї держави почався до їх правління та поза їх волею.

У доданих до листа матеріалах стверджується, що «в Украине на государственном уровне культивируется ненависть к России», «исподволь уничтожается культура славянских народов, она подменяется американскими ценностями». Між тим загальновідомо, що державною політикою в Україні є стратегічне партнерство з Росією. Українська культура, як культура одного із слов'янських народів, активно розвивається, зокрема й через культурний обмін із іншими культурами. Культура є душею народу. Всі душі взаємопов'язані (п. 1.6 Священної Декларації). Тому розвиток зв'язку української культури із північноамериканською не є «підміною» української культури, але є її розвитком.

У доданих до листа матеріалах наведено перелік «кавалерів ордена св. Станіслава, які негласно впливають на українську політику» з їх фотографіями. Між тим у цьому переліку значаться публічні державні, політичні діячі, тому вплив цих людей на українську політику є відкритим і гласним, а твердження про негласність такого впливу є брехнею.

Відповідно до реч. 30 Символу Віри, брехня принижує людину. Пунктом 4.3 Священної Декларації проголошена заборона (табу) думати, казати, чинити неправдиво.

Отже, виходячи з базового морального критерію, визначеного статтею 1 Кодексу розподілу добра та зла, брехня заявника стосовно свого прізвища, ініціалів та адреси, брехня щодо «тайного мирового правительства», такі брехні, як «Киевскую Русь развалили именно галичане», «в Украине на государственном уровне культивируется ненависть к России», «исподволь уничтожается культура славянских народов, она подменяется американскими ценностями», а також брехня про «негласний» вплив кавалерів ордена св. Станіслава на українську політику є злом.

У доданих до листа матеріалах виявлено ксерокопію допису під назвою «Продається держава Україна?», в якому зазначено: «Українська земля в небезпеці! Тільки-но прозвучить злочинна команда на її продаж, як євреї-олігархи з усього світу скуплять нашу землю з потрухами». З викладеного вбачається, що автор цього допису, не маючи достовірних відомостей про формування ринку землі в Україні, економічні та політико-правові засади формування такого ринку, домислює певну небезпеку в функціонуванні такого ринку без посилання на будь-які фактичні обставини.

Пунктом 4.8 Священної Декларації проголошена заборона (табу) боятись того, чого ти не знаєш. Виходячи з базового морального критерію, визначеного статтею 1 Кодексу розподілу добра та зла, оскільки змістом допису під назвою «Продається держава Україна?» є висловлення безпідставного страху перед невідомим авторові ринком землі, цей допис слід визнати злом.

У доданих до листа матеріалах виявлено: зображення В. Ульянова (Леніна) та інших організаторів «диктатури пролетаріату» в Росії у вигляді карикатурних євреїв; критику «словоблудия» у телепрограмі «Свобода слова» із підкресленням того, що її веде «этнический еврей С. Шустер»; критику діяльності підприємця Суркіса із підкресленням того, що він єврей; ксерокопію статті під назвою «Дедом Ленина был еврей из Житомира», ксерокопія статті «Юлия Тимошенко скрывает свое происхождение» та низки інших матеріалів, у яких стверджується про «єврейські корені» та «злочинну діяльність» Ю. Тимошенко, фотографія Г. Кернеса з підписами «победитель от Партии регионов, кличка Гепа», «лицо новой власти», фотографія В. Ющенко біля Стіни Плачу в Ізраїлі поряд з критикою В. Ющенко, тощо. Між тим загальновідомо, В. Ульянов (Ленін) був атеїстом, Ю. Тимошенко та В. Ющенко є православними і тому вони ніяк не можуть бути іудаїстами. Зміст та принцип підбору цих матеріалів вказує на те, що у них висловлюється негативне ставлення до євреїв загалом, пов'язане із зневагою до євреїв та суб'єктивним трактуванням етнічності «євреїв» (антисемітизм).

Антисемітизм є зневагою та ворожістю до людей, яких антисеміт довільно визнає євреями, сіоністами та іудаїстами незалежно від того, чи сповідують ці люди іудаїзм, чи відносять себе до єврейської нації, тощо, і приписує цим людям злі наміри без будь-яких фактичних підстав для цього.

Приписування будь-якій людині злих намірів або вчинків без фактичних підстав є ворожістю.

Довільне визнання людей євреями незалежно від їх переконань, на підставі суб'єктивних домислів є зневагою.

Окрім того, поширення матеріалів антисемітського характеру є недобропорядним, оскільки умисні дії, спрямовані на розпалювання національної, расової чи релігійної ворожнечі та ненависті, на приниження національної честі та гідності, або образа почуттів громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями є кримінальним злочином відповідно до статті 161 Кримінального кодексу України.

Відповідно до реч. 39 Символу Віри, сповідуючи мою релігію, я поділяю віру кожної людини, поважаю кожну релігію, що утверджує цінність людини. Іудаїзм слід визнати традиційною доброю релігією.

Відповідно до реч. 31 Символу Віри, зневага та ворожість є злом.

Пунктом 4.7 Священної Декларації проголошена заборона (табу) зневажати вірою і переконаннями інших Людей.

Виходячи з базового морального критерію, визначеного статтею 1 Кодексу розподілу добра та зла, на підставі викладеного антисемітизм і його прояви у доданих до листа заявника матеріалах слід визнати злом.

У доданому до листа рукописі «Україна в глобальному світі (пути исторического развития, проблемы, перспективы)» стверджується, що автори вважають «главной задачей этой работы – посеять в головах интеллектуальный вирус, который, овладевая умом, у кого он, безусловно, имеется, расширит границы мышления каждого». Таким чином, вже у декларації своєї мети автори зневажають вірою і переконаннями читача, відмінними від «заражених» їхнім «інтелектуальним вірусом», та ставлять під сумнів розумові здібності незгодного з ними читача, що є очевидним приниженням людини.

Там же, наводячи низку прикрих фактів стосовно демографічної, економічної, соціальної, культурної кризи в Україні, а також перебільшених загроз («вакцины, от которых наши дети умирают», «канцерогенные пищевые добавки» тощо), автори безпідставно вбачають їх причину у «идеях мирового господства» США та сіоністів, їх «війні проти слов'янства» (при тому, що фактично відсутні будь-які ознаки описаної «війни»).

Суб'єктивний пошук винних у об'єктивних проблемах є уособленням зла. Уособлення – один із способів оформлення матеріального при осмисленні. Приписування намірів (зокрема, вини) є одним з найпростіших методів уособлення. Уособлення потенційно є творенням нової душі силою віри людини.

Уособлення зла є злом, оскільки всі душі світу є братніми (С. Д. 1.6), Бог є душа (Б. О. 10), Бог як уособлення Найвищої Цінності Людини (Б. О. 4) є добро (К. 1) та ідеал (Б. О. 6). Отже, пов'язування Бога зі злом через уособлення зла, приписування зла будь-якій душі або вимишлення злої душі є приниженням Бога, оскільки ставить під сумнів ідеальну добру суть Бога – джерела всіх душ. Уособлення зла, як приниження Бога, є злом (Б. О. 21).

Отже, виходячи з базового морального критерію, визначеного статтею 1 Кодексу розподілу добра та зла, уособлення зла у будь-якій формі, включаючи такі форми, як єврейство, іудеї, сіоністи, «уніати», Сполучені Штати Америки, уряд України, «таємний світовий уряд», «масонські організації», світова закуліса є злом.

Даючи оцінку ворожому ставленню заявника до США та сіоністів, слід врахувати і таке. Сполучені Штати Америки (США) є державою – однією з форм співпраці людей. Співпраця між людьми є добром (С. Д. 3.7). Сіонізм – це форма єврейського націоналізму, прагнення розвитку єврейської держави та культури. Оскільки розвиток є невід'ємною частиною сенсу життя людини (С. В. 46), сіонізм слід визнати добром.

Об'єктивним фактом є те, що мільйони людей переконані у добрій природі США та сіонізму. Уособлення зла у цих формах є злом ще й тому, що всупереч пункту 4.7 Священної Декларації базується на зневазі переконаннями таких людей.

У доданому до листа рукописі «Україна в глобальному світі (пути історического розвитку, проблеми, перспективи)» також стверджується, що «любое государство – это орган насилия» та «в світі існують... дві форми організації влади: диктатура і анархія».

Як відомо, однією з ознак держави дійсно є наявність апарату легального примусу, однак цей примус у добрій державі застосовується виключно для подолання зла.

Насильство є приниженням людини (С. Д. 4.2), воно протистоїть Вірі в Найвищу Цінність Людини (С. В. 18) і є злом (С. В. 19).

Стверджуючи як «аксіому» те, що держава базується на насильстві, виправдовуючи цим диктатуру (придушення особистості) як єдину альтернативу злу анархії, заявник очевидно прагне приниження людини.

Окрім того, прагнення приниження людини виявляється і у передмові до рукопису, де стверджується, що «экстремальный эгоцентризм, лежащий в основе капиталистического процветания, усиленно навязываемый украинскому обществу западом, принцип, где действует лозунг «прибыль превыше всего» состоит в абсолютном противоречии с законом достаточности или самоограничения».

Дійсно, прагнення прибутку заради прибутку, без доброї мети є приниженням людини та проявом стадності.

Однак в основі ринкової економіки лежить не такий прояв стадності, як прагнення домінувати (екстремальний егоцентризм), а досягнення загального блага через врахування особистих прав та інтересів (правова демократична держава), достойне нагородження і охорона невідчужуваності особистого вкладу кожної людини (приватної власності), що є утвердженням цінності людини, тобто, добром.

В тому ж рукописі безпідставно стверджується про «страшную правду, что окружающий мир не такой, каким Вы его себе представляете».

Таке твердження містить у собі порушення табу щодо боязні невідомого (С. Д. 4.8) і табу щодо зневаги переконаваннями інших людей (С. Д. 4.7), оскільки автор відверто зневажає переконаваннями читача.

В тому ж рукописі безпідставно стверджується, що він базується на «древних славяно-арийских знаках-символах», підкреслюється неіснуючий зв'язок з давніми мудрецами-«ведунами» і Ведами – священними книгами індуїзму, що є злом брехні.

В тому ж рукописі стверджується, що поширення цього рукопису необхідне для «собирания и единения славян», а також зазначено: «кто не со своим этносом, тот с врагами».

З викладеного вбачається, що автор принижує цінність людини на користь утвердження умовного слов'янського етносу та піднесення самоцінності належності людини до етносу, що є приниженням людини та етносу.

Відповідно до реч. 24 Символу Віри, зло може об'єднати двох чи більше людей, розчинити їх особистості, отруїти їх душі жагою приниження.

Заклики до приниження людини у такому об'єднанні («слов'янському етносі») містяться у рукописі «Україна в глобальному світі (пути історического розвитку, проблеми, перспективи)».

Відповідно до реч. 23 Символу Віри, зло іноді набуває оманливих форм.

Дослідивши рукопис «Україна в глобальному світі (пути історического розвитку, проблеми, перспективи)», Хранитель Віри дійшов висновку, що в ньому не вказано жодного доброго шляху розвитку України, жодної доброї перспективи для читачів.

Численні твердження про наявність у даному рукописі якихось добрих альтернатив власним уявленням читача представляються прийомом психологічної маніпуляції з метою примусити читача бездумно прийняти точку зору автора рукопису. Така маніпуляція є очевидним обманом та приниженням людини (читача).

Відповідно до реч. 19 Символу Віри, приниження людини є зло.

Загалом, уявлення про злу закулісу є уособленням зла («пошуком винних»), оскільки певні природні недосконалості приписуються таємній злій волі певних конкретних людей, етносів, націй, спільнот, інституцій без будь-яких фактичних доказів свідомого творення зла тими, кому приписуються злі наміри, більше того, на підставі певних гіпотетичних узагальнень, які принципово не можуть бути доведені чи спростовані. Таким чином, уявлення про злу закулісу фактично представляють собою приниження людей, тобто, зло.

Уявлення про злу закулісу є проявом зневаги та ворожості, оскільки любов та співпраця між людьми (С. Д. 3.7), поцінування переконань, світогляду та способу життя інших людей (С. Д. 4.7) несумісні із безпідставним приписуванням їм злих намірів.

Уявлення про злу закулісу є боязню перед невідомим, оскільки уявним таємницям, непізнаним та не усунутим причинам недосконалості об'єктивного світу приписуються страхітливі форми, плани, наміри як обов'язкові атрибути уособлення зла.

Відповідно до реч. 21 Божественного Одкровення, приниження людини і Бога є безумством, яке насправді принижує лише безумця.

Відповідно до статті 2 Кодексу розподілу добра та зла, метою розподілу добра і зла є висновок щодо певного феномену, чи є він добром або злом, або є нерозподільним відповідно до базового морального критерію.

Відповідно до статті 4 Кодексу розподілу добра та зла, якщо феномен визнано злом, висновок може містити пропозиції щодо його подолання.

Розглянувши матеріали процесу, Хранитель Віри оцінив доводи учасників процесу та фактичні обставини справи і на підставі приписів священного писання з прямого безпосереднього Божого благословення

ВИРІШИВ:

1) Визнати злом уявлення про «злу закулісу» в будь-якій формі, включаючи антисемітизм і безумне озлоблення проти: євреїв, іудаїстів, сіоністів, «галичан», «уніатів», «таємного світового уряду», «масонських організацій», «світової закуліси», «заходу», європейців, демократів, лібералів, а також урядів, народів, окремих етносів та громадян України, Ізраїлю, Сполучених Штатів Америки, Росії;

2) Визнати злом рукопис «Україна в глобальному світі (пути исторического развития, проблемы, перспективы)»;

3) Визнати злом дописи під назвою «Продається держава Україна?», «Юлия Тимошенко скрывает свое происхождение», «Структура власти тайного мирового правительства»;

4) Визнати злом уривок з книги О. Бузини «Тайная история Украины-Руси», у якому стверджується, що «Киевскую Русь развалили именно галичане – те самые прославленные Роман и Данило Галицкие»;

5) Запропонувати долати зло уявлень про «злу закулісу» через заперечення таких уявлень, відмову від поширення та збереження будь-якої пропаганди таких уявлень, проповідь Віри в Найвищу Цінність Людини;

6) Попередити заявника про те, що поширення матеріалів на 97 сторінках, які він додав до своєї заяви, є злом;

7) Знищити додатки до листа заявника на 97 сторінках;

8) Оприлюднити цей висновок у Храмі Божественного Одкровення.

Цей висновок є остаточним і перегляду не підлягає.

Хранитель Віри

Шеляженко Ю. В.